

Ha az a ha(l) ott nem lett volna...

Egyetlen kapitális fogás és tíz deka döntötte el a május 8-ai, várgesztesi horgászverseny dobogós helyezéseinek sorsát, de – erre mondják – ilyen a horgász szerencse. Aító partjára az egyesület felhívására hús nevező telepedett ki, ők összességében 46 kilónyi halat mérlegeltek.

A negyedüknek semmi sem akadt a horgára, *Pintér Zoltán* viszont az élre repítette egy 8,5 kilós tükörponty, amivel összúgyban 12 kilóval elnyerte az első helyezést. Ha az a hal nem érkezik, 3,5 kilóval zárja a versenyt... de érkezett, és kifogta! A második helyen *Schäffer Márton* végzett 4 kiló 82 dekával, és csupán 10 dekával maradt el tőle összúgyban a harmadik díjazott *Keszler József*. A kapitális tükörpontyért *Pintér Zoltán* zsebelhette be a legnagyobb halért járó elismerést is, míg a mezőny legfiatalabb horgászának járó különdíjat a mindössze öt esztendő *Keszler Elizabet* vehette át.

Tisztelt Várgesztesi Lakosok!

Elkészült a Várgesztesért Közalapítvány 2021. évi beszámolója, amely megtekinthető a www.vargesztes.hu oldalon az önkormányzat/Várgesztesért Közalapítvány menüpont alatt. Köszönjük támogatásukat!

Kluber János, kuratóriumi elnök

„Süssünk, süssünk valamit!”

A Német Nemzetiségi Önkormányzat Várgesztes, amely minden esztendőben megajándékozza a gyerekeket egy német-sváb-magyar nyelvű előadással, ismét „jól kisütötte”. A meghívására ugyanis az Álomzug Társulás érkezett május 17-én a várgesztesi Faluházba, és varázsolta el a mintegy hetven helyi és vértessomlói gyerkőcöt a „Süssünk, süssünk valamit!”, „Backe, backe, Küchelchen!” verses, dalos, bábos mesével.

De nemcsak a fiúk, lányok, a felnőttek is igazán élvezték *Tóth Krisztina* interaktív előadását, amely a vendégeket egy kicsiny sváb konyhába repítette, ahol Khádi asszony a nap legnagyobb részét tölti: dolgozik és vidámak a reggelek. Mivel *Tóth Krisztina* színésznő anyai ágon magyarországi német származású, sváb történetekből és mondókból állította össze a Süssünk, süssünk valamit! című bábjátékot, s született meg Khádi asszony története, akinek szorgoskodását Opa és Oma fába faragott mosollyal nézi. Ha Khádinak vendége akad, szívesen mesél Omáról és Opáról, az almás lánykérésről, a takarítás közben elalvó háziasszonyról, meg a 30 éve eljárt Brauttanzról. Mindeközben végül elkészül a finom krumplis pflutni is...

Az esemény képeit a galériában tekintheti meg.

Kedves VÁRGESZTESIEK!

Lakossági kérésre csatlakoztunk az országos ZAJVÉDELMI TÖREKVÉSEKHEZ és RENDELETBEN SZABÁLYOZTUK A ZAJKELTŐ TEVÉKENYSÉGEKET.

Köszönöm mindenkinek, aki betartja az abban foglaltakat és ezzel hozzájárul, hogy vasárnap valóban hangos gépek zaja helyett a madárcsicsergést vagy csendet élvezzük kertjeinkben. Egyben ismételtlen felhívom a figyelmet arra, hogy a rendelet részleteit megtalálják a Gesztesi Krónika 2022. áprilisi számában és a honlapon a rendeletek között, illetve a Hírek rovatban.

Rising Károlyné polgármester

MUNKANAPOKON

8⁰⁰-20⁰⁰

8⁰⁰-20⁰⁰

TOVÁBBÁ
MÁS NYUGALMÁNAK
ZAVARÁSÁRA
ALKALMAS ZAJKELTŐ
TEVÉKENYSÉG
8⁰⁰-20⁰⁰

SZOMBAT

9⁰⁰-19⁰⁰

9⁰⁰-19⁰⁰

TOVÁBBÁ
MÁS NYUGALMÁNAK
ZAVARÁSÁRA
ALKALMAS ZAJKELTŐ
TEVÉKENYSÉG
9⁰⁰-19⁰⁰

VASÁRNAP

MÁS NYUGALMÁNAK
ZAVARÁSÁRA
ALKALMAS ZAJKELTŐ
TEVÉKENYSÉG
NEM VÉGEZHETŐ.

GESZTESI KRÓNIKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47. • Felelős kiadó: Rising Károlyné polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, E-mail: propagandabt@gmail.com • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja.

Megjelenik havonta 250 példányban.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2022. június

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Schalkhammer Feri bácsit köszöntöttük

Ha Ő nincs, akkor ma nem létezik a Hagyományörző Klub. Feltámasztotta a disznóvágás sváb hagyományait, sváb-magyar szótárt állított össze, mindenkit biztatott a régi családok fényképeinek összegyűjtésére, és a hozzá köthető nagy sikerű Várgesztesi Öregdiákok Találkozója is bevésődött a falu emlékezetébe. Amikor pedig elérkezettnek látta az időt, átadta a stafétát – hosszan sorolták május 8-án a várgesztesi Faluházban Schalkhammer Ferenc érdemeit, a község, a közösségért tett szolgálatait, a kedves emlékeket.

Feri bácsit a 90. születésnapja alkalmából a családja, szerettei mellett *Rising Károlyné* jelenlegi, és *Menoni Gabriella* egykori polgármester, valamint a Hagyományörző Klub tagjai is köszöntötték, Ő pedig mosolyogva, láthatóan örömmel vett részt igen aktív életének, mindennapjainak múltidézésében. Ebben segít majd az a fotó emlékkönyv is, melynek első két lapját a klub töltötte meg a jeles születésnap alkalmából képekkel, az ünnepeltől pedig azt

kérték, hogy a többi oldal se maradjon üresen, hiszen biztosan őriz otthon maradandó emlékeket.

Feri bácsi 1932. május 5-én született Várgesztesen. Szegény családban nőtt fel két testvérel, húgával, *Magdival*, és a nála idősebb *Józseffel*. Édesanyja, édesapja napszámos volt: apja télen favágással foglalkozott, nyáron a feleségével aratni jártak. Feri bácsi már egé-

szen fiatalon, 1945-1946-ban szolgált *Kiss Ernő* vidékerdésznél, és *Molnár János* tanítónál. Mind a két helyen *Jakobi Náni* volt vele, mint cseléd. *Kiss Ernő*nél tehenet, lovat, apró állatot gondozott, a ház körüli szántók megművelésében segített. A Tanító bácsinál az állatokat látta el, a kertet gondozta, és a konyhában is segített:

➔ 2. oldal

Rekord részvétel a főzőversenyen

Igencsak kegyeikbe fogadták az égiek az április 30-ai, várgesztesi programokat, hiszen mind a délelőtti májfaállítást, mint pedig a kora délután kezdődő főzőversenyt szikrázó napsütés kísérte. Ez utóbbit kiemelkedő érdeklődés is, hiszen – mint az esti eredményhirdetésekor *Katzer Ákos* főzerverzótól elhangzott – a 14 nevezővel rekord részvételt könyvelhettek el a program képzeletbeli emlékkönyvében.

➔ 2. oldal

Schalkhammer Feri bácsit köszöntöttük

...folytatás az első oldalról

Náni mosogatott, ő törölggett. 1947-ben Oroszlányba gyalog járt dolgozni az épülő Felsőtelepre. 1948-ban Pallanek János fakereskedőnél favágó-brigádban dolgozott a bátyjával, és Schlapak Józseffel a Kadóc tarrévágásán. Az erdészük Hazenfratz Józsi bácsi volt Somlóról. Nyáron Körtvélyesen arattak, a brigádban Pillmann György volt a gazda, a szakácsnő Fogl Margit néni.

1948 karácsonyán került Pestre Kovács inasnak, édesanyja öccse, Hetzl János és családja fogadta be, így lett második otthonra. Ott ismerte meg a szomszéd lányt, Ágneszt: szerelem szövődött, Ágnes élete párjává vált. Olyannyira, hogy Feri bácsi még a születésnapján is szinte folyamatosan szorította gondoskodón Ági néni kezét.

1949. január 1-jén állt munkába egy kisiparosnál, mint inas, de közben államosították a műhelyt, így március 10-én áthelyezték a Budapesti Vegyipari és Radiátor Gyárba. 1951 februárjában szerezte meg a ko-

vács-kazánkovács szakmunkás bizonyítványt, a következő év novemberében bevonult katonának Pápára 7087 közepes és nehézharckocsi kezelő beosztásban.

1953-1954-ben ott voltak a Szigetközi árvíznél, és az aratásnál, 1954 augusztusától Pusttavámon állomásoztak, bányász lett. Bár 1955 februárjában leszerelt, maradt Oroszlányban a XVII. aknán kovács beosztásban.

1955. április 30-án érkezett el a nap, amikor Ági néivel a polgári ceremónia során Pesterzsébeten kimondták a boldogító igent, majd másnap tartották a templomi esküvőt a Szabótelepen.

A 67 esztendő alatt megszületett leányuk, Magdi, és fiúk, Feri. Ők három unokával és egy dédunokával ajándékozták meg a Feri bácsit, Ági nénit.

Schalkhammer Ferenc 1955 februárjától 1978-ig volt a XVII. aknán kovács és földalatti bánya kovács, majd 1985 májusáig a XXI. aknán kovács. 1985. május 6-án vonult nyugdíjba, ám ez korántsem jelenti, hogy akortól a tétlenkedés jellemezte volna. Mindig is szeretett közösségekben dolgozni, nemcsak a munkahelyén, azon kívül

is. Aktívan részt vett a szakszervezeti munkában. A XVII. aknán 1955-1978-ig bizalmi volt a kovács és lakatos műhelyben, két cikluson át üzemi bizottsági tagságot töltött be. Ugyanabban az időszakban az Oroszlányi Szénbányáknál trösztválasztmányi tagként is tevékenykedett, nagy odaadással végezve a munkáját. 1986-ban a Tatabányai V.sz alapszervezet Vértessomló-Gesztes megalakulása után is vállalt feladatokat, egy cikluson át vezetőségi tag volt, és több mint 10 évig gesztesi bizalmi.

Várgesztesen, ahogy az ünnepség során is oly sokszor felidéztek, elvitathatatlan érdemei voltak a Hagymányórázó Klub megalapításában, s bár tíz éve átadta a vezetői teendőket, az biztos, hogy sem a falu, sem a klub nem feleli az igen aktív közösségi ténykedését, s a kedves összejövétel valamennyi jelenlévője egyként kívánta, hogy az előtte álló évek teljenek egészségben, boldogságban, s hogy közösen ünnepelhessék meg a 100. születésnapját is.

Az esemény képeit a galériában tekintheti meg.

Rekord részvétel a főzőversenyen

...folytatás az első oldalról

Dél előtt szorgos gyermek és felnőtt kezek díszítették szalagokkal azt a majdnem tíz méteres fenyőt, melyet a Tallódi család ajánlott fel májfiának, és végül valóban gyönyörű színekben pompázott. A májfiát állító önkéntes tűzoltók az eseményhez méltó, egységes öltözetben érkeztek, ők két hónapja a Nemzeti Együttműködési Alap Mobilitás és alkalmazkodás kollégiumának „Civil szervezetek működésének biztosítására vagy szakmai programjának megvalósítására és működésének biztosítására fordítható összevont támogatás 2022.” című pályázatán nyertek 1,2 millió forintos támogatást, amelyből egy aggregátor mellett 16 garnitúra munkavédelmi ruházatot, nadrágot, cipőt, pulóvert/kabátot és pólót vásároltak.

A tűzoltók gyakorlottan, szinte percek alatt illesztették helyére a díszes májfiát, majd kezdődhetett a főzőverseny előkészületei, hiszen délután 1 órára érkezett a 14 nevező, mindannyian abban a reményben, hogy idén ők hódítják el a vándorkupát. A sütő, főző helyeken a gasztronómia széles palettáját vonultatták fel a csapatok, hiszen a menüben szerepelt – a többi között – muflon, velő, kakashe-re, marha, szarvas és vaddisznó is, a

Nosztalegia elnevezésű formáció pedig pontosan 200 darab bányász gombócot készített el. Elcsépelet fordulat, de igaz: a három ítés, Rising Károlyné polgármester, Beck Éva és Nedermann László egyáltalán nem volt könnyű helyzetben, hiszen valamennyi csapat tekintélyes mennyiségű ételt kanalazott, tálalt eljűk, így még a mezőny és a kóstolás felénél sem jártak, amikor a „mit adhatunk még?” kérdésre a zsűri férfi tagja így válaszolt: egy bővebb nadrágot. Az ízlelés, értékelés mintegy két órán át tartott: a gasztrozsűri természetesen nemcsak magát az ételt, hanem a terítést, azaz a külcsínt is górcső alá vette, s végül olyannyira szorosnak bizonyult a

mezőny, hogy fél pontok döntötték el a végső rangsort. Az eredményhirdetés során különdíjban részesült a Főzősuli, harmadik helyen végeztek a Fakanálforgatók, akik zalaszentgróti gulyást, slambucot, rétest, pogácsát, uborkasalátát készítettek. A második helyezettnek járó oklevelet a Svéd szakács baráti kör vehette át, őket a csülkös káposztájuk repítette a dobogó második fokára, és egy évig őrizheti a Vándorserleget a Levin elnevezésű csapat, amelynek a sertéslábszár pörköltje és házi kenyere nyerte el összességében a zsűri részéről a legmagasabb pontszámot.

Az esemény képeit a galériában tekintheti meg.

Szépen lassan megvalósulnak a Várgesztesiek régi álmai!

Az elmúlt években rangsoroltuk azokat a probléma megoldási elképzeléseket, amik az itt élők életét komfortosabbá tehetik utak korszerűsítésével, csapadékvíz elvezetésével, illetve földárkos szikasztással és falusias jelleg megtartással.

Várgesztest évszázadokkal ezelőtt nem a jelenlegi, hanem más úton lehetett csak megközelíteni Somló irányából. Az emberek a Gesztes patakon túl a köves úton értek fel gyalogosan vagy tehén kocsiával. Az „egy nyomósáv” köves út változást hozott, szélesítése, foltozgatása 50-60 éven keresztül folyt.

Újabb állomás végéhez közeledünk, amikor 2022. nyár elején hivatalosan is birtokba vehetjük az új aszfalttal el látott fő utcánkat. A Magyar Falu Program forrásából készül. Az Arany János utca elején egyéni méretezéssel

folyóka épül még, hogy a most létesített átereszen keresztül levezető árokba kerüljön a csapadékvíz.

A Villaparknál fel-és leszállók biztonságára, a gépkocsivezetők nyugalma miatt mindent elkövettünk, hogy buszöböl épüljön a falu alatt.

A Malom útról lefolyó csapadékvíz és hordalék sem áztatja többé az Arany János utca felső részét. Sok kritika ért ezzel a munkával kapcsolatban. Leginkább azok reklamáltak, hogy felesleges ároképítésbe kezdünk, akiket soha nem láttam a villám árvíz idején az agyagos földet, fa törmelékkel lapátolni, hogy azt követően erőgépekkel elszállítsák a sártömeget. **Ezúton is megköszönöm azoknak az önzetlen munkáját, akik még a Petőfi és Vértessomló utcákból is jöttek szerzőkkel a kármentesítéshez!** Az árokrendszer Európai Uniósi pénzből készül.

Szerénytelenség nélkül írom, hogy büszkék lehetünk épített környezetünk jelenlegi állapotára, rendezettségére. Most jöhetnek azok a munkálatok, amikor mindenki a maga portája előtt varázsolhatja még szebbé az árokpartot. Gesztesi hagyomány volt az utcai virágágyás és a muskátli ablak. Központi virágültetésre sajnos nincs forrása az Önkormányzatnak. Minden családot arra buzdítunk, hogy legyen részese annak, hogy a szeptember 10-ére meghirdetett Várgesztesi Lovagi Játékok idejére virág pompával várjuk hazalátogató rokonainkat és az ideérkező turistákat.

Mindenkit szeretettel várunk a június 4-ei Csengő Napra! A részletes programot a honlapon, a Facebookon tesszük közzé, és a postáládákba dobjuk.

Rising Károlyné polgármester

Várgesztesi Német Nemzetiségi Óvoda Anyák napja másként

Május 6-án délután kivételesen a Faluház előterében gyülekeztek az anyukák a gyerekekkel az Anyák napi ünnepségre várakozva. Az óvodások meglepetéssel készültek, ezért amíg Pillmann Katalin óvodavezető köszöntötte az édesanyákat, ők a parkettás terembe mentek. **Kedves Édesanyák! Minden évben van egy kedves nap, amiről sohasem feledkezhetünk meg. Május első vasárnapján az édesanyákat ünnepeljük**

an fogalmazta meg az anyák szeretetét, amikor ezt írta: „Szeretetük átlát a hegyeken, hémérföldes csizmával lépked a szeretetük, s egy lég-hajót elkormányoznak a szeretet erejével, ha rajta utazik a gyermekük.”

Az édesanyák tápláló, vigyázó szeretete egy életen át végigkísér minden embert. Ez a szeretet az, amely nem szab feltételeket, nem követel, nem kétkedik. Ez a szeretet az, amely úgy tart meg magának, hogy közben el tud engedni – hangzott el az óvodavezetőtől, aki a rendhagyó műsort ezekkel a gondolatokkal ajánlotta: simogató, gyógyító csak az anyának szóló versekkel, énekekkel kedveskednek a gyerekek a következő percekben az édesanyáknak.

És itt érkezett el a szívmengető meglepetés, hiszen a gyerekek a szívárványos ernyő alatt várták, hogy a kezük alapján mindegyik anyuka megtalálja a saját gyermekét. A sok egyforma kis kéz közül bizony nem is volt olyan egyszerű

megtalálni a sajátot, főleg hogy a gyerekek nagyon csendben voltak.

Végül a székekhez kísérték az anyukákat és személyesen csak nekik mondták el a verseket és énekeltek a dalokat. A gyógyító, simogató, ölelő verseket, énekeket egy német nyelvű közös tánc zárta. A tánc végén a gyerekek az anyukákkal együtt keresték meg a személyre szóló ajándékokat. Az anyukák szemébe a gyermek strassz kövekkel díszített spatula képeretbe foglalt fotója, míg a nagymamákéba papír szívveccskékkel készített, versekkel színesített virágcsokor csalta az öröm és a szeretet könnyeit.

Az esemény képeit a galériában tekintheti meg.